

האיש מקדש פרק שני קידושין

גַּחַת.

קעה א ב מ"י פ"ג מה
שיטוט ב' ב קמ"ב
שען כה
קעט ב מ"י פ"ג מהל"ג
כל ס' שמתן ענן כה
ווערנ' ר' קרי פ"ג מהל"ג
קעט ד מ"י פ"ג מהל"ג
העט פ"ג מהל"ג
קעט ה מ"י פ"ג מהל"ג
קעט ו מ"י פ"ג מהל"ג
קעט ז מ"י פ"ג מהל"ג
קעט ח ט' מ"י פ"ג מהל"ג
קעט יוזה.

תורה אוור השלים

1. ואנשי קוש תודין לו
ובטל בשדרה טרפה לא
- אתלו לבלב משלכם
אתה שוטס כב
- ולא תכיא ותעבה בברוך ית' ועם במו שען
תשאנן ותשבח החאנן כי
- תמים הוא:
דבירים ז'
3. כי יפל איז קוש תודין
לכון נטש בשדרה ותאלל את
הבראות: וירקאה כי יט

טוקף תופסות
א. דבשש שער ולפלה
הינו טוך שער והו אוריינט
בדוריש בריש מלחילה ולו
כמו פושטיין שפסען
ולמעלע לדישלאו שפסען
טוקף טוך. טוך הראיש.
ב. עיר. עיר. שער דוד דוד דש.
בדווון בברואר דוד דש.
ו. עיר עיר הראישakan.
ג. ברכיסיא מחרון למץ
בעיר חולון והלמי היליהו:
שאותו יועז להלן כלום
ונכוב נח וויה רם כבוחו
ולמר שוחט ורומן
לשדרו הווא נטב באיזו
וניה די אצטזין ליפכט וויה
וונכוב קאטור לול פליין
אל הוה צונטער ליפכט כי
הוון הא לער שוחט וויה
דיב נויא זוא להלן הד אַת
מבעניא הויה ליף שפר
הילך לנבי הא הו עין
ושכעה שי הילך הבביס
קאטור.

תומ' ר' חי הוכן
אותו. דקי' דאייר ביבר בעריה
הויא צוין למלוחתין נון
יעבר שבעצמאות לא
בכשawsהו או' דדרשין
בחלילו (סח'), והאדור
בעיטה חוץ אהה שליך
לבלב אלט מיטווערב בענין,
אלל האנדער בענין
אדור בענין. מיא' בשוי'
טמ' מערות שבעין, והדר
הויא אונדער אונדער בענין.
טמ' מהו. הרוח
הויא היליזס ווקפה. אפלוי
טמ' טבַּת אֶפְלָה אֲשֶׁר,
שאָם אֵמֶר יִשְׂרָאֵל לְהִבְזֹב תְּן
לְבָזָב עַל־בָּשָׂר וְעַל־שָׂאָל
לְהִבְזֹב עַל־שָׂעָר וְעַל־בָּרָק.

שחררי חיבת הום ליתנו לכלה,
וזורקן זו ישראל אל מכתן
עצמינו אסור טפוי מראות העין.
איי שנזאה כהן המשיער
ככביית הנרותו,^ט והכני איזה
כאן בירושלמי,^ט וקאמר עולא
שעניפ שיש לישראל סוכת

מֵאַת לְוִין שָׁנֶחֱטָו בְּעֹרָה לְאַו אֲדֹרִירָא. וְאַת מַכְמָעַן דִּילְכָּל לְקִוְּלוֹ לְדִיכְּנָן דְּסִיכָּל מַכְמָעַן לְסִיכָּל וְאַת קִיְּלָה שְׂמָעַת נְכָנָן וְכָנָרָה כְּבָבָבָךְ מַזְמָמָתָךְ מַזְמָמָת וְלֹפְנֵי כְּמַעַיְל קְלִדְתִּינְמָתָה לְנִים גַּלְגָּלְתָּן קָרְבָּן חַזְקָן לְקַדְשָׁן רַיְלָה דְּאַתָּה הַלְּכָדָה
בְּעַלְמָיִם מַרְבָּה (⁶) המכוּשָׂר ומַנְנָן יְאַת הַחַיָּה שָׁרְיָא בְּכֻבָּה אֶתְהָרָה בְּלָלָה מַקְוֹסְפָּתָה: וּבָנָה שְׁנֶחֱטָה בְּעֹרָה.

ועכ"ל דהוירויים נכללים כדמות לילך
 כטורי קדרס: מולין דן (פס): דל' גמלמר
 בסמס מה"ג צדוקן אנטמו גנומו
 דהוירויים קיינו בדורוןין מיה מלו
 בסמס ווילם מלה דקממר וכן יפה
 קלן לי מלמת נלו דהוירויים מלי^ה
 וכן חיש טול גופס מילא קלן דרכן
 ומין גווע: ושנני בתווים הבאים
 באחד אין באלטן, מימס טצי קו
 ב' כוונתיכם כהנום כלבך טלי
 צביעת מענודת מוכביס דליך
 למיפרך מה לענודת מוכביס דליך
 מטומרא באהנו וול"מ נכטוב
 צביעת וומי עגנות מוכביס מיאס
 וכאליו גונומ מיקרי שפיר ב' כוונתיכם
 הצעון קלחת כנמא דוכמי צויגן צען
 טילת כל חד ייל ננמוד וול"מ הטע
 לי גן כתני עגנות מוכביס גן סוא
 דיענין דילג פאנודת מוכביס מהרין
 סאיין היין זוט דזבונת מוכביס מהרין
 מהרין נטפ ואילטוניס יוטיס הולו
 ונכטובות כוונתיכם (עמ' ק"ג מ"ט): דילג
 למוקן לדרה תלון מילפין ולפלפין
 מטומרא וולפין למוקן דילג תלוני
 מילפין מותריס הטע לי גן כבביעת
 סאמחון נטפ וויל' מילכמי (דרכיס ו)
 ג' כי חס סול דמעמץ מינס דילרטט
 קחן נואר עדזוטס כוונתיכם
 קו'בו' ב' מודזיס נטליס מהר דיליכם
 למיניהם דהוירויים נטופיס מהר מושעון
 דמליטי מילפין מומרים דאל דיענין
 מדרכיס (עמ' 2) כמכוויז דמעמץ ערוצי
 שטא' לילג וג' גלן פעם מהר:
 מינוי

דרנים ייא בשר נכנס רינס
ונכנס שמן הא כדי אחרון
חטא למאן דאמר אין מלמדין
יעוטי בתבי כתיב הבא כי
וחורניא לא: מתני⁵ המהרש
המברר ⁶ חמתה הרוי זו מקודשת
אני מן אתיכיה רבי אבא
במי ושותה ובאפר פה הרוי
שנפלו לו טבלים מבית אבי
רמרמו דמיין בעא מינה ר' חייא
מכמן אמר ליה חנתו המקיים
בד פרה הרוי ומוקודשת ואפלוי
טבלם מבית אבי אמרו בהן
אל

הס הילך נס ומשער נס ומייקודן בטובות
ושוולדת מארס וגמלה מליכתו נס
וילכינה נסביס ון ריא ממכרעת.
אי קמלי ממיוחין פשיט דמקודמת
סוכן
ויהת הנאה, איננו מקודשת טול נס לה מושם. טול
ובוגה לבן: שור וגה בן מושם אליל הדרון,
בורי אירוס ומזכה עטצט של צב שמונה לפלגין
שש זה פרישעה מושרכינה, וכן אוד מוכנה ופסום
עם כהן, איל אל רוזה אלילוקה הדרון, אך אדים
שש הרשות הירושית הדרונה פוי, אך לא כמי שהרשות
עלול, ואענין אדור או בור (בל' *אברהם* ז' – נס).
אלילוקה ושורוד אדור או בור (בל' *אברהם* ז' – נס).
ה ד שוכנת הנאה אונגה פמן. אבל בן שודע בהרשות
(ובכונת הדרון) יעד לרבר שודע או מה הדרון.

סָלָן. כו. אין דילוגינו אך מניינו לענן ליקוי צהיטה יהלומו נמי
לענן חילבנה כתמים: וא' נא' מפליך לאבל וכו. וכיו' ממקהמש
חולון עיינש דמלול מה' קלה מיריע נצבר ריגונן מן ממילתו וכן
מ' פטישת צהיטה יהלומו נמי (פחסוך). כו. כב' מיל ענן ברק נמי.
(ז) איזור גאנז גאנז מיטוון פטישת צהיטה יהלומו נמי;

אנו, אכן, מודים לך על תרומתך לארץ ישראל. אך בלבנו ישנו שאלת אם תרומותך יתאפשרו בנסיבות המלחמה. מכאן שאלתנו מוגבהת. מכאן שאלתנו מוגבהת.

